Światło z La Salette

• Nr 1 (1) • KWIECIEŃ 2000 •
• INFORMATOR PARAFII ŚW. JANA CHRZCICIELA W TRZCIANCE •

Jezus zmartwychwstał! Słowa te nie tylko 2000 lat temu stały się wydarzeniem gwarantującym człowiekowi dotkniętemu grzechem możliwość życia z Bogiem. Dzisiaj również, tu i teraz stają się one wydarzeniem zbawczym. Na święta Paschalne wszystkim parafianom życzymy wiary w to, że Zmartwychwstały Chrystus przemienia rzeczywistość śmierci w zmartwychwstanie. Również tej codziennej śmierci, do której należy brak miłości w rodzinie, niemożność przebaczenia, czy brak środków do życia. Zmartwychwstanie daje prawdziwą radość i wolność. Wesołego Alleluja!

W imieniu Księży Saletynów oraz Redakcji
Ks. Zbigniew Wal MS - Proboszcz

Kochani Parafianie!

W przededniu najcudowniejszych świąt, jakie mogą obchodzić chrześcijanie, w Roku Jubileuszowym, w którym Bóg w sposób szczególny przychodzi do nas ze swoją łaską pragniemy rozpocząć redagowanie gazety parafialnej pt. „Światło z La Salette". Zadaniem tego miesięcznika będzie docieranie z rzetelną informacją o życiu wspólnoty parafialnej do szerszego kręgu parafian. Gazeta ta będzie zawierała stałe rubryki dotyczące aktualnych wydarzeń z życia parafii, roku liturgicznego, działalności „Caritas-u", będzie również strona poświecona dzieciom i młodzieży.

Mimo, że w dzisiejszym świecie daje się znacznie zauważyć dominację środków audiowizualnych oraz kryzys słowa pisanego, którego tysiące tomów zalegają półki, mamy nadzieję, że ta gazeta będzie mile oczekiwanym gościem w naszych domach.

Wszystkim, którzy czują się na siłach do pisania artykułów, zapraszamy do Redakcji.

Ks. Zbigniew Wal MS - Proboszcz

Po co nam gazeta?

Takie pytanie na pewno zaświta w głowach wielu tych, do których dotrze pierwszy numer gazety parafialnej. Myślę, że jest to naturalne, tym bardziej w czasach, w których żyjemy. Dzisiejszy świat coraz bardziej zastępuje słowo pisane szybkim, bezpośrednim i w jakiś sposób bezmyślnym obrazem telewizyjnym. Czytanie wymaga pewnego wysiłku, nakładu czasu, zaangażowania. Na ekran telewizyjny wystarczy popatrzeć! Nie trzeba nawet tego chcieć. Szybko zmieniające się obrazy podkreśla odpowiednio dobrana muzyka i aktorsko modulowany głos spikera, same przyciągają wzrok. Czyżby więc nikt nie czytał gazet, nie kupował?! Oczywiście nadal się je kupuje, ale czy czyta? Raczej przegląda! Prasa, aby konkurować z telewizją musiała się do niej dostosować. Przestała być przede wszystkim słowem. Teraz gazeta to minimum treści i maksimum zdjęć. Minimum prawdy (bo długo się ją sprawdza) i maksimum sensacji (bo można ją zamknąć w prostych zdaniach - hasłach). Minimum informacji, maksimum afery, zbrodni, - przecież ludzie muszą mieć ten swój dreszczyk emocji! I zawsze te same zdania, słowa, których istota też się zmieniła. Przestały przekazywać myśli. Mówi się to, co słuchacz chce usłyszeć, opisuje tak, jak czytelnik chce to widzieć. Gazeta przestaje b[rać] odpowiedzialność za słowa, które drukuje, bo przecież są takie ulotne. Taka gazeta rzeczywiście nie jest nam potrzebna!

W gazecie parafialnej nie będzie miejsca na tanią sensację i plotki. Na półprawdy i afery. Przecież Trzcianka to nie tylko beznadzieja bezrobotnych, to nie tylko morderstwa i rozwydrzona młodzież. To wspólnota ludzi z ich radościami, sukcesami, codziennymi kłopotami. To także wspólnota ludzi wierzących. Może dzięki tej właśnie gazecie uda się taką właśnie Trzciankę zobaczyć. Słowa posłużą nam do tego, by przekazać czytelnikom wiedzę, by wspólnie poszukać rozwiązania problemów i wątpliwości, by obudzić nadzieję i wspólnie dzielić się radościami, poszukiwać prawdy i sensu życia, a także by pomóc zrozumieć prawdę największą. Prawdę, którą przekazał nam św. Jan, prawdę słowa przedwiecznego: *„(...) Ono było na początku u Boga. (I) Wszystko przez nie się stało, a bez niego nic się nie stało z tego, co istnieje. (...) Tym zaś wszystkim, którzy je przyjęli, dało moc, aby się stali synami Bożymi (...)."*

Piotr Syrotiak

Fot. Ks. Krzysztof Zygadło MS

Kiedy Jezus zmartwychwstaje?

Niedziela Palmowa
(łac. Dominica Palmarum)

Szósta, ostatnia niedziela Wielkiego Postu zwana Niedzielą Palmową na pamiątkę triumfalnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy, kiedy to tłumy witały Go jak króla rzucając szaty i gałęzie palmowe na drogę, po której miał przejeżdżać Chrystus. Chociaż czytane są teksty Męki Pańskiej (stąd nazwa Niedziela Męki Pańskiej), procesja celebrowana tego dnia ma charakter radosny. Kapłan ma przywdziane szaty koloru czerwonego (znak męczeństwa i godności królewskiej Chrystusa) a nie fioletowego (charakter pokutny). Na pamiątkę powitania Jezusa przez mieszkańców Jerozolimy w naszych kościołach święcone są przyozdobione gałązki zwane palmowymi.

Kiedy Jezus zmartwychwstaje?

To pytanie postawione na jednej z katechez wprowadziło mnie w zdziwienie i niemałe zakłopotanie. Dla mnie dopiero, co „świeżo upieczonego" teologa ta niewiedza była czymś gorszącym. By przerzucić z siebie balast natychmiast skierowałem to pytanie do uczniów: a jak wy myślicie, kiedy On zmartwychwstaje? Po chwili posypała się lawina odpowiedzi: w nocy, nad ranem, podczas procesji rezurekcyjnej. Inni mówili; to tylko wspomnienie. On już raz zmartwychwstał.

Zobaczyłem, że wypowiedzi ludzi ochrzczonych nie dotykają prawdy, w żaden sposób nie wchodzą w rzeczywistość Zmartwychwstałego.

Po dobrych kilku latach jak bumerang rzucony w powietrze wróciło do mnie to samo pytanie. Proszę księdza proboszcza, kiedy my podczas Wielkanocy szczególnie uczestniczymy w Zmartwychwstaniu? Dlaczego podczas nabożeństwa w Wielką Sobotę śpiewamy Alleluja, a potem znowu adorujemy Najświętszy Sakrament w Grobie itp?

Te pytania i stwierdzenia przekonały mnie, że nasza religijność, często powierzchowna, opierana nieraz na emocjach, nie pozwala we właściwym sensie przeżywać najcudowniejsze chrześcijańskie święta.

Z pomocą w odpowiedzi na to pytanie przychodzi nam Sobór Watykański II, który w nowym kalendarzu liturgicznym i zreformowanych obrzędach Wielkiego Tygodnia pozwala nam w innym świetle spoglądać na Święta Wielkanocne.

Triduum Paschalne było widziane jako trzydniowe przygotowanie do świąt wielkanocnych. Obejmowało ono czwartek, piątek i sobotę Wielkiego Tygodnia, było Triduum Męki Pańskiej. W nowym kalendarzu liturgicznym Triduum obejmuje wszystkie nabożeństwa Misterium Paschalnego: Mękę i Zmartwychwstanie.

„Paschalne Triduum Męki i Zmartwychwstania Pańskiego rozpoczyna się od wieczornej Mszy Wieczerzy Pańskiej, ma swoje centrum w Wigilii Paschalnej i kończy się nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania" (Ogólne normy roku liturgicznego i kalendarza w: Mszał Rzymski Poznań 1986). To zintegrowanie nabożeństw wielkanocnych w pełni oddaje ducha Nowego Testamentu: Oni skażą Go na śmierć i wydadzą Go poganom na wyszydzenie, ubiczowanie i ukrzyżowanie, a trzeciego dnia zmartwychwstanie (Mt 20, 18-19). Te trzy dni poczynając od wieczornej Mszy Wieczerzy Pańskiej, a kończąc nieszporami w Niedzielę Wielkanocną tworzą całość i tak należy na nie patrzeć. Jasno wynika, że Wielkanoc - chrześcijańska Pascha składa się z trzech dni wypełnionych nabożeństwami, podczas których Kościół sprawuje misteria ludzkiego odkupienia. Słusznie mówimy Triduum Paschalne, ponieważ uobecnia się i dokonuje misterium Paschy, to jest przejście Pana z tego świata do Ojca. Sprawując to misterium Kościół przez znaki liturgiczne i sakramentalne ściśle jednoczy się z Chrystusem, który umiera i zmartwychwstaje. Te trzy dni stanowią etapy jednego wydarzenia zbawczego - Paschy Chrystusa. Szczytem obchodów Wielkanocy jest Wigilia Paschalna wraz z uroczystą celebracją Eucharystii. Jest to najważniejsza i najpiękniejsza liturgia całego roku. W tę Wielką Noc Kościół sprawuje sakramenty święte w całym bogactwie znaków i proklamuje wydarzenia zbawcze. Podczas tej uroczystości w Wielką Noc w sposób szczególny nie tylko wspominamy, ale uobecniamy wydarzenia zbawcze, podczas których Nasz Pan przechodzi ze śmierci do życia i Zmartwychwstaje.

Ks. Zbigniew Wal MS - Proboszcz

„Krzyż stoi, podczas gdy świat się obraca”

Jan Paweł II Papież

Wobec narastającej fali okrucieństwa, bezwzględnych oprawców, młodocianych przestępców (często po prostu dzieci), czujemy się bezradni. Więcej - nie radzimy sobie z szaleństwem czasów, świata, człowieka. I można dojść do przerażających wniosków - znaki końca czasów, przekroczenie granic człowieczeństwa - czy to możliwe? Dokąd zmierza człowiek?

Moralność, godność, wstyd; wreszcie poszanowanie życia. Jak to się ma wobec rzeczywistości, apokaliptycznego strachu człowieka przed człowiekiem.

Człowiek - istota niezmienna na przestrzeni dziejów, zawsze tak samo dobry i zły jak w obecnych czasach? W czasach histerycznego wręcz obalania mitów, tabu, publicznych metamorfoz i bezwstydnych striptizów ducha, kiedy nie wypada milczeć więc niejako wytwarza się przymus, presję przeprowadzania publicznej wiwisekcji. Może łatwość i szybkość przepływu informacji, wreszcie walka o odbiorcę i wychwytywanie dla niego sensacyjnych, często brutalnych, okrutnych wiadomości, powoduje, że codziennie jesteśmy osaczeni dziesiątkami zbrodni. Poruszamy otwarcie tematy, o których nie wypadało mówić naszym rodzicom. Odkrywamy, że pewne problemy w ogóle nie istniały w świadomości społeczeństwa. W końcu, uodpornieni na samo zjawisko przestępstwa, „obniżamy poprzeczkę” i tolerancyjnie przymykamy oczy i sumienia na coraz więcej zjawisk. Nie ma w nas poczucia wstydu, pewne „czyny karalne” nie są w naszej świadomości przestępstwem, łamaniem PRAWA, jedynie formą zarobku, radzeniem sobie z rzeczywistością, „mniejszym” złem.

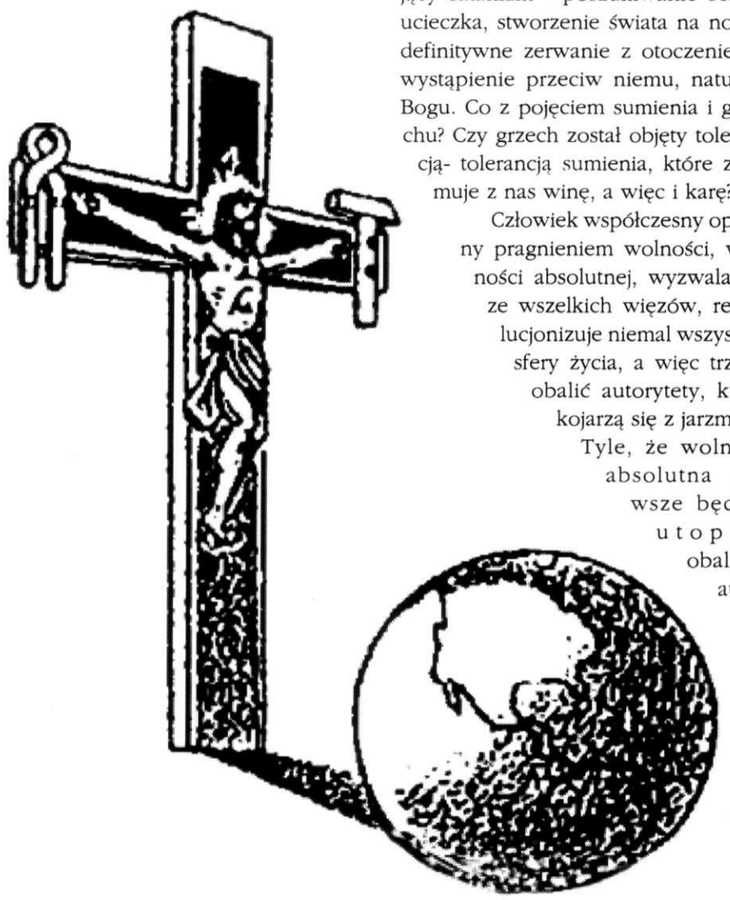

Sekty, kabała, okultyzm, przerażający satanizm - poszukiwanie sensu, ucieczka, stworzenie świata na nowo, definitywne zerwanie z otoczeniem i wystąpienie przeciw niemu, naturze, Bogu. Co z pojęciem sumienia i grzechu? Czy grzech został objęty tolerancją- tolerancją sumienia, które zdejmuje z nas winę, a więc i karę?

Człowiek współczesny opętany pragnieniem wolności, wolności absolutnej, wyzwala się ze wszelkich więzów, rewolucjonizuje niemal wszystkie sfery życia, a więc trzeba obalić autorytety, które kojarzą się z jarzmem. Tyle, że wolność absolutna zawsze będzie utopią, obalony autorytet szybko zastąpi nowy, jednak zwykle jest to zgubna i porażająca niewola anarchii, rozprzężenia obyczajowości, samowola, tyrania sukcesu za wszelką cenę i we wszystkich sferach życia.

Dokąd zmierza człowiek?

Jan Paweł II powiedział - „Krzyż stoi, podczas gdy świat się obraca.” Jedynie On trwa, bez względu na świat i człowieka. Chrystus umarł przez krzyż i przez krzyż Zmartwychwstał. *„W nim zawarte jest wszystko, wszystkie cierpienia spowodowane siłami natury jak i wolną wolą człowieka.”** Więcej, dzieło odkupienia dokonuje się. Nie jest procesem ograniczonym w czasie. Te[n] który Jest umiera i Zmartwychwstaje za konkretnego człowieka. Tak samo trwa Emaus, dokonuje się w każdym z nas, bez względu na to czy mamy tego świadomość. Wobec tego - czy wolno nam zmierzać bezrozumnie, nieświadomie, bez celu i sensu na oślep? Co dzieje się z tożsamością chrześcijan, jeśli podstawowe prawdy stają się abstrakcją? Szukamy winy i „lekarstwa” w prawie. Żądamy większych kar, a nawet kary śmierci. Ale co chcemy ukarać, co chcemy zabić? Czy w ten sposób można „uleczyć” świat czy tylko odsunąć od siebie odpowiedzialność, której nie podejmujemy jako społeczeństwo, skoro z taką desperacją chwytamy się różnych teorii - panaceum na Zło. Czy możliwe, by nagle oszalał świat? Pogu[bi]liśmy się w pojęciach, tolerujemy wi[ele], zbyt wiele, bo nierozumnie tłumaczymy naukę Chrystusa, który zabrania potępiać, ale też nigdy obojętnie nie przeszedł obok Zła. *„Zbawić, to znaczy wyzwolić od zła radykalnego.”** Chrystus Zmartwychwstały pokonał Zło, pokonał śmierć, gdyż uczynił człowieka najwyższym swoim stworzeniem i powołał go do życia wiecznego. I w całej swej wielkości dał człowiekowi wolność. Człowiek wolny, chrześcijanin nie może milczeć wobec rzeczywistości, nie może uchylać się przed współodpowiedzialnością i „obmyć” sumienie jak Piłat ręce.

Agnieszka Stypułkowska

* - cytowane wypowiedzi Jana Pawła II pochodzą z książki Vittorio Messori „Przekroczyć próg nadziei”

Siekiera wbita w Krzyż!

Zainspirowany tym, co się stało w nocy z czwartku na piątek (23/24 marca) postanowiłem napisać ten artykuł. Ktoś zbezcześcił krzyż Jezusa Chrystusa znajdujący się przy ul. Sikorskiego. Krzyż ten jest nie tylko znakiem naszej wiary, ale także pamiątką wyzwolenia Trzcianki spod okupacji hitlerowskiej. Obszczerbiony kawałek krzyża i siekiera zostawiona w belce pionowej to wyzwanie rzucone komu? Chrystusowi, Kościołowi, a może chwała szatanowi, a może to wybryk pijanego, czy psychicznie chorego? Stało się to mniej więcej w tym czasie kiedy zamordowano w Trzciance w bestialski sposób człowieka. Może to „uderzenie” [w] krzyż to alarm dla tej społeczności, [dla] mnie chrześcijanina i okazja do zadania sobie pytania, gdzie znajduje się krzyż Chrystusa w moim życiu? Może go nie ma w ogóle. A może wisi tylko na ścianie, ale jest daleki mojemu sercu.

ZGORSZENIE KRZYŻA

„My głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan” - św. Paweł (1 Kor 1, 23) - czy zbawienie miałoby przyjść na świat grecko - rzymski przez śmierć na krzyżu, przez tę karę zastrzeżoną w starożytności dla największych zbrodniarzy i niewolników? - czyżby odkupienie miało być zgotowane Żydom przez trupa, przez tego, który zawisł na „drzewie krzyża”, a więc był przeklęty przez Prawo Żydowskie ze względu na haniebną śmierć? Sami uczniowie Chrystusa byli Jego ukrzyżowaniem bardzo zdziwieni. Dlatego [już] przed swoją męką Jezus mówił do nich: „wszyscy się mną zgorszycie”.

TAJEMNICA KRZYŻA

„Kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie swój krzyż i niech mnie naśladuje” - słowa Jezusa mówiące o przyjmowaniu woli Bożej na każdy dzień. Św. Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian napisał, że nie chce znać nic poza Jezusem ukrzyżowanym. Kto daje się ukrzyżować ze względu na Chrystusa, ten uczestniczy nie tylko w cierpieniu, ale i w Zmartwychwstaniu Chrystusa.

ŻYCIE PRZYBITE DO KRZYŻA

Krzyż jest jedynym usprawiedliwieniem chrześcijanina i jedyną jego mądrością. Chrześcijanin podczas chrztu został z Chrystusem przybity do krzyża. W ten sposób umarł dla grzechu, aby żyć dla Boga i nie mieć więcej już nic wspólnego ze „światem”. Tak więc całą swoją ufność chrześcijanin pokłada jedynie w mocy Chrystusa: gdyby tego nie czynił okazałby się nieprzyjacielem krzyża. Każdy grzech jest krzyżowaniem Chrystusa.

„Co do mnie, nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata” (Ga 6, 14).

Kiedy mowa o krzyżu, powiedz mi, czy jest on dla Ciebie znakiem zbawienia? Jeżeli tak, to dlaczego tak rzadko go spotykam w Twoim życiu. Dlaczego się go wstydzisz, dlaczego się nim nie dzielisz? Powiedz mi !!!

WIELKI POST = KRZYŻ = ZMARTWYCHWSTANIE - modlitwa - post - jałmużna (dobre uczynki - miłosierdzie)

To trzy filary kościoła, życia duchowego każdego chrześcijanina!

Ks. Artur Dudziak MS

Przebłagalna modlitwa pod Krzyżem. *Fot. Ks. Wacław Turoń MS*

Hymn o krzyżu

1. Krzyżu święty
co świat obejmujesz
Który rozdartą ziemię
ramionami dwoma
Jak dziecko słabe
matka przed ciemnością broni
Zmiłuj się nad nami

Krzyżu święty
masz moc pojednania
I Północy z Południem
i Wschodu z Zachodem
Który nienawiść łamiesz
a niewolę kruszysz
Zmiłuj się nad nami

R: Z Tobą mury rozwalać
Tobą się osłonić
Tobie się ufnym sercem
z miłością pokłonić /bis

2. Krzyżu święty
który ziemię spinasz
Jak gdy żelazną klamrą
człowiek dom swój chroni
By się w gruzy nie rozpadł
na zwęglonej ziemi
Zmiłuj się nad nami

Krzyżu święty
nad nami wzniesiony
Jak bandaż
litościwie ściągasz brzegi rany
By się Nowe zaczęło
w sercu wyleczonym
Zmiłuj się nad nami

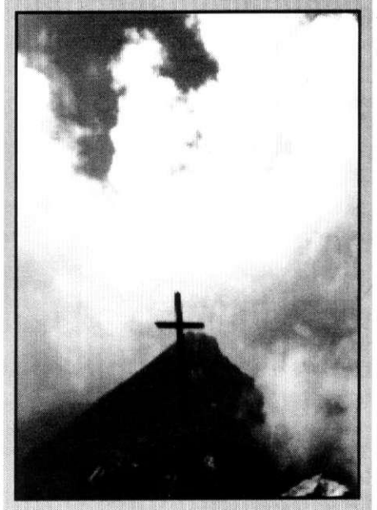

Fot. Ks. Krzysztof Żygadło MS

Orędzie Ojca Świętego Jana Pawła II na XV Światowy Dzień Młodzieży 2000r.

Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas

Droga Młodzieży!

Piętnaście lat temu, na zakończenie Świętego Roku Odkupienia, powierzyłem wam wielki drewniany krzyż, zachęcając was, byście nieśli go przez świat jako znak miłości Pana Jezusa do ludzi i jako orędzie, że zbawienie i odkupienie jest tylko w Chrystusie, który umarł i zmartwychwstał.

Wokół „krzyża Roku Świętego" narodziła się i rozwinęła inicjatywa Światowych Dni Młodzieży. Są one nieustannym i naglącym wezwaniem, by budować życie na skale, którą jest Chrystus. Czyż możemy nie błogosławić Boga za liczne owoce, jakie wydały w życiu poszczególnych osób i całego Kościoła Światowe Dni Młodzieży, które w ostatnich latach naszego stulecia wyznaczały rytm wędrówki młodych chrześcijan ku nowemu tysiącleciu?

Przemierzywszy kontynenty, krzyż ten wraca do Rzymu, niosąc z sobą modlitwę i postanowienia milionów młodych. Rzym będzie gościł Światowy Dzień Młodzieży Roku 2000, obchodzony w samym sercu Wielkiego Jubileuszu.

Młodzi przyjaciele, zapraszam was na to wielkie spotkanie Kościoła, które słusznie zostało nazwane „Jubileuszem Młodych". Przygotujcie się do przekroczenia Drzwi Świętych ze świadomością, że przejść przez nie znaczy ożywić swoją wiarę w Chrystusa, aby żyć nowym życiem, które On nam dał (por. Incarnationis mysterium, 8).

Jako temat XV ŚDM wybrałem zdanie: Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas (J 1,14). Tym, co wyróżnia wiarę chrześcijańską spośród wszystkich innych religii, jest przekonanie, że człowiek imieniem Jezus z Nazaretu jest Synem Bożym, wcielonym Słowem, drugą Osobą Trójcy, która przyszła na świat. Takie jest „od samego początku radosne przekonanie Kościoła, gdy sławi „wielką tajemnicę pobożności" - Chrystusa, „który objawił się w ciele" (KKK 463). Jezus z Nazaretu jest Bogiem-z-nami, Emmanuelem: kto Go zna, zna Boga, kto Go widzi, widzi Boga, kto idzie za Nim, idzie za Bogiem, kto jednoczy się z Nim, jest zjednoczony z Bogiem (por. J12, 44-50).

Na progu nowego tysiąclecia z głębi serca kieruję do was ponownie naglące wezwanie, byście otworzyli na oścież drzwi Chrystusowi - Słowu, które „wszystkim (...), którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stal i dziećmi Bożymi" (J1, 12). Przyjąć Chrystusa znaczy otrzymać od Ojca misję życia miłością do Niego i do braci; znaczy wierzyć, że w ludzkich dziejach, choć naznaczonych złem i cierpieniem, ostatnie słowo należy do życia i miłości, ponieważ Bóg zamieszkał wśród nas, abyśmy mogli zamieszkać w Nim.

Przez wcielenie Chrystus stał się ubogi, aby nas wzbogacić swoim ubóstwem, i obdarzył nas odkupieniem, które jest przede wszystkim owocem krwi przelanej prze Niego na krzyżu (por. KKK 517). Najwyższa ofiara Jego życia, dobrowolnie złożona za nasze zbawienie, jest świadectwem nieskończonej miłości Boga do nas. Tak pisze o tym apostoł Jan: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy nie zginął, ale miał życie wieczne" (J 3,16). „Posłał Go, aby przez Jego śmierć uzyskać dla nich pojednanie. (...) Jakąż wartość musi mieć w oczach Stwórcy człowiek, skoro zasłużył na tak potężnego Odkupiciela" (Redemptor hominis 9,10).

Podobnie jak rzymski setnik, który patrząc na konanie Jezusa pojął, że był On Synem Bożym (por. Mk15,39), tak i my, widząc i kontemplując Ukrzyżowanego możemy zrozumieć, kim naprawdę jest Bóg, który w Nim objawia miarę swej miłości do człowieka (por. Redemptor hominis 9). Krzyż, choć wydaje się wzniesiony na ziemi, w rzeczywistości jest zawieszony na niebie niczym obraz ramion Boga, który przygarnia do siebie świat. Krzyż „jawi się jako centrum, sens i cel całej historii i każdego ludzkiego życia (Evangelium vitae 50).

Jeden umarł za wszystkich (2Kor 5,14). Śmierć Jezusa kryje w sobie zamysł miłości, który wiara Kościoła nazywa „tajemnicą odkupienia": cała ludzkość zostaje odkupiona, to znaczy wyzwolona z niewoli grzechu i wprowadzona do Królestwa Bożego. Chrystus jest Panem nieba i ziemi. Kto słucha Jego słowa i wierzy w Ojca, który Go posłał na świat, ma życie wieczne (por. J 5,24). On jest „Barankiem Bożym, który gładzi grzech świata" (J 1,29.36).

Młodzi przyjaciele, z zachwytem podziwiajcie Nowo Narodzonego, to sam Bóg, który przyszedł do nas. Patrzcie na Jezusa z Nazaretu, przez jednych przyjętego, a prze innych wyszydzonego, wzgardzonego i odrzuconego: to Zbawiciel wszystkich. Adorujcie Chrystusa, naszego Odkupiciela, który nas wybawia i wyzwala od grzechu i śmierci: to żywy Bóg, źródło Życia. Kontemplujcie i rozważajcie tę prawdę! Bóg wzywa nas, byśmy należeli do Niego: pragnie, aby wszyscy byli święci. Młodzi przyjaciele, miejcie świętą ambicję być świętymi, tak jak On jest święty!

Fot. Ks. Krzysztof Żygadło MS

Zapytacie mnie: ale czy dziś można być świętym? Gdybyśmy mieli liczyć wyłącznie na ludzkie siły, cel ten rzeczywiście zdawałby się nieosiągalny. Choć droga jest trudna, wszystko możemy w Tym, który jest naszym Odkupicielem. Nie zwracajcie się zatem do nikogo poza Jezusem. Nie szukajcie gdzie indziej tego, co tylko On może wam dać, bo nie ma w adnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom po niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni (Dz 4,12). Z Chrystusem świętość - czyli cel, jaki Bóg wyznacza każdemu ochrzczonemu - staje się osiągalna. Liczcie na Niego: wierzcie w niezwyciężoną moc Ewangelii i z wiary uczyńcie fundament swojej nadziei. Jezus idzie z wami, odnawia wasze serca i pomnaża wasze siły mocą Ducha Świętego.

Młodzi wszystkich kontynentów, nie lękajcie się być świętymi nowego tysiąclecia! Bądźcie miłośnikami kontemplacji i modlitwy; postępujcie zgodnie z wyznawaną wiarą i służcie ofiarnie braciom jako żywe członki Kościoła i budowniczowie pokoju. Aby zrealizować ten niełatwy program życiowy, wsłuchajcie się w Słowo Boże i czerpcie siły z sakramentów, zwłaszcza z Eucharystii i z sakramentu pokuty. Chrystus chce, byście byli nieustraszonymi apostołami Jego Ewangelii i budowniczymi nowej ludzkości. Jeśli wierzycie, że Chrystus objawił miłość Ojca do każdego stworzenia, musicie nie oszczędząc sił włączać się w budowę nowego świata, opartego na mocy miłości i przebaczenia, na walce przeciw niesprawiedliwości i wszelkiej nędzy fizycznej, moralnej i duchowej, na podporządkowaniu polityki, gospodarki, kultury i techniki człowiekowi oraz jego integralnemu rozwojowi.

Pragnę z całego serca. aby Jubileusz stał się sprzyjającą sposobnością do śmiałej odnowy duchowej i szczególnie uroczystej celebracji miłości Boga do rodzaju ludzkiego. Niech z całego Kościoła wzniesie się hymn uwielbienia i wdzięczności ku Ojcu. Umocnieniem są dla nas niewzruszone pewniki wyrażone przez św. Pawła: skoro Bóg nie oszczędził własnego Syna, ale wydał Go za nas wszystkich, to czyż nie da nam wraz z Nim wszystkiego innego? We wszystkich wydarzeniach naszego życia. nawet w śmierci, możemy odnieść pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował aż po krzyż (por. Rz 8,31-37).

Tajemnica wcielenia Syna Bożego oraz tajemnica dokonanego przezeń odkupienia wszystkich stworzeń to centralne orędzie naszej wiary . Kościół głosi je nieprzerwanie przez stulecia. krocząc „pośród niezrozumienia i prześladowań świata oraz pociech Bożych" (św. Augustyn) i powierza je wszystkim swoim dzieciom jako skarb, którego należy strzec i którym trzeba się dzielić.

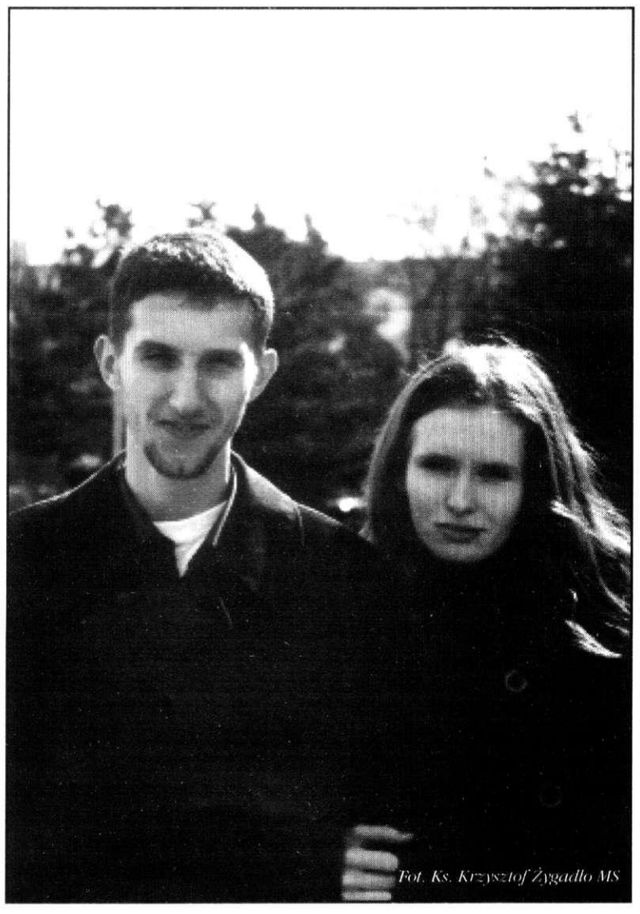

Fot. Ks. Krzysztof Żygadło MS

Także wy, droga młodzieży, jesteście spadkobiercami i strażnikami tego dziedzictwa: „Taka jest nasz wiara, taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym" (Obrzęd bierzmowania). Będziemy ją głosić razem podczas najbliższego Światowego Dnia Młodzieży, w którym - jak mam nadzieję - weźmiecie bardzo liczny udział.

Także i wam, chłopcy i dziewczęta. którzy będzie dorośli w następnym stuleciu, powierzona zostaje „Księga Życia", którą Papież, przekraczając jako pierwszy próg Świętych Drzwi w noc Bożego Narodzenia ukazał Kościołowi i światu jako źródło życia i nadziei dla trzeciego tysiąclecia. Niech Ewangelia stanie się waszym najcenniejszym skarbem, znajdziecie w niej pokarm i siły do codziennego życia. Odkryjecie uzasadnienie dla nieustannego trudu budowania cywilizacji miłości.

Skierujmy teraz spojrzenie ku Maryi Matce Bożej. Wcielenie Słowa i odkupienie człowieka związane są ściśle ze zwiastowaniem, w którym Bóg objawił Maryi swój zamysł i znalazł w Niej - młode jak lwy - serce gotowe poddać się całkowicie działaniu Jego miłości. Od stuleci pobożność chrześcijańska wspomina każdego dnia w modlitwie „Anioł Pański" ten moment wkroczenia Boga w dzieje człowieka. Niech ta modlitwa stanie się waszą modlitwą i codziermym przedmiotem rozważań.

W życiu Kościoła nadał jest mistycznie obecna jako Ta, która poprzedza przyjście Chrystusa. Jej zatem, która pełni nieustannie posługę Matki Kościoła i każdego chrześcijanina, zawierzam ufnie przygotowania do XV ŚDM. Niech Najświętsza Maryja Panna nauczy was, młodzi przyjaciele, rozeznawać wolę niebieskiego Ojca wobec waszego życia. Niech wam wyjedna moc i mądrość, byście umieli rozmawiać z Bogiem i mówić o Bogu. Niech was przynagla swoim przykładem, byście w nowym tysiącleciu byli głosicielami nadziei, miłości i pokoju.

Z całego serca i z miłością błogosławię wam, waszym rodzinom i bliskim wam osobom.

Jan Paweł II

CARITAS PARAFII P. W. ŚW. JANA CHRZCICIELA

Rok Jubileuszowy jest rokiem miłosierdzia Boga do człowieka, w którym Bóg zaprasza do okazywania miłości bliźniemu. Miłosierdzie jest przymiotem miłości Bożej i tym, co powinno charakteryzować chrześcijanina. Dlatego wierzący okazują miłosierdzie swoim bliźnim, a zwłaszcza najbardziej potrzebującym. Aby to skutecznie realizować chrześcijanie zrzeszają się w różne grupy. Grupa charytatywna, której celem jest niesienie pomocy ubogim istniała w naszej parafii od wielu lat, aż do roku 1998. Tego roku został dekretem biskupa erygowany Caritas Parafii p.w. Św. Jana Chrzciciela w Trzciance. Przedstawione poniżej osoby weszły w skład zarządu:

Przewodniczący Caritas - Ks. prob. Zbigniew Wal MS
Prezes Caritas - Ks. Artur Dudziak MS
V-ce Prezes - P. Renata Pelczar
Skarbnik - P. Mariola Szydłowska
Sekretarz - P. Lidia Szczyżańska

Czynnie udzielających się wolontariuszy Caritas jest osiemdziesięciu. Czterdzieści osób dorosłych i tyle samo młodzieży.

OTO OGÓLNY ZARYS NASZEJ DZIAŁALNOŚCI:

I Ochronka „Cichy Kącik" - Świetlica Środowiskowa - Caritas - istnieje od 1991 r. (Dom Parafialny - obok domu zakonnego Księży)

Dni otwarcia: wtorek - piątek w godz. 16.00-18.30, sobota - 10.00-14.00. Każdego dnia przychodzi 55 dzieci, w sobotę ponad 65 (od 4 do 13 lat). Dzieci codziennie otrzymują podwieczorek i kolację, a w sobotę śniadanie, obiad i podwieczorek. Prowadzącą świetlicę (od 9 lat, czyli od początku jako wolontariuszka) jest P. Renata Pelczar - pedagog. Działalność „Cichego Kącika" wspomagana jest przez 20 wolontariuszy.

II KATOLICKI DOM MŁODZIEŻY - Caritas - istnieje od września 1996r. (dom obok Sióstr Zakonnych)

Dni otwarcia: poniedziałek - niedziela w godz. 16.30 - 21.00. W dwóch grupach wiekowych od poniedziałku do piątku udział w zajęciach bierze 40 osób, a od piątku do niedzieli także kilkadziesiąt innych osób. Opiekunami są dorośli wolontariusze w liczbie 14 osób. Odpowiedzialnym za KDM jest ks. Artur Dudziak MS, a Gospodarzem Domu P. Marek Gramek.

III ŚWIETLICA DLA MŁODZIEŻY DOJEŻDŻAJĄCEJ - Caritas - istnieje od 1998r. (dom obok Sióstr Zakonnych)

Świetlica jest czynna od poniedziałku do piątku w godz. 12.30 - 16.00. Kierownikiem świetlicy jest P. Renata Pelczar.

IV KATOLICKA ŚWIETLICA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY - rozpoczęła działalność 12.02.2000r. - Nowa Wieś 21

Otwarta od poniedziałku do niedzieli w godz. 16.00-21.00. Dzieci i młodzież spotykają się w dwóch kategoriach wiekowych, a w poniedziałek w trzech. Każdego dnia przychodzi do świetlicy ok. 50 osób, a w sobotę ok. 70. Odpowiedzialnym za świetlicę z ramienia Parafii jest ks. Wacław Turoń MS - duszpasterz. Gospodarzem Domu jest P. Mirek Banasik, któremu pomaga 12 dorosłych wolontariuszy. Jest to jedyne miejsce spotkań popołudniowych dla dzieci i młodzieży z Nowej Wsi i Rudki.

V GRUPA PRZYJACIÓŁ DOMU DZIECKA - Caritas - ul. Mickiewicza 50 (istnieje od roku 1997).

Dom Dziecka objęty jest opieka duszpasterską. Kilkanaścioro dzieci Caritas Parafii zabiera na ferie zimowe i kolonie i obozy letnie. Istnieje przy Caritas grupa 20 wolontariuszy (uczniowie szkół średnich) pomagających dzieciom każdego dnia w odrabianiu lekcji i przygotowywaniu się do zajęć szkolnych.

VI „BETANIA"- PUNKT WYDAWANIA ŻYWNOŚCI - CARITAS - założony - 09.1999 r.

Odpowiedzialną za punkt jest P. Renata Pelczar (pomaga jej P. Bogusława Krzysztofowicz). Jest on czynny w poniedziałek, środę, piątek od 10.00-11.30 i w sobotę 12.00-13.00. W tych godzinach mogą korzystać z tego punktu osoby potrzebujące wsparcia w postaci żywności oraz ci, którzy chcieliby wspomóc to dzieło. Lokalizacja: Dom Zakonny Księży Saletynów. Obecnie korzysta z tego punktu 220 rodzin (ok. 900 osób).

2 x fot. Ks. Artur Dudziak MS

Oprócz tego, co wyżej zostało wymienione, organizujemy koncerty, bale, sprzedaż przedmiotów związanych z obchodami świąt (np. kartki świąteczne), z których środki są przeznaczone na potrzeby Caritas Parafii. Dziękujemy wszystkim wolontariuszom, ofiarodawcom i Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych za pomoc w organizacji dzieł miłosierdzia w naszej parafii.

Szczegółowy opis działalności poszczególnych grup będzie przedstawiony w kolejnych numerach czasopisma.

Symbole świąteczne

Święta Zmartwychwstania to dla chrześcijanina czas szczególnego zjednoczenia z Tym, który był „przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy" (Iz 53,5), z Tym, którego „wskrzesił Bóg, zerwawszy więzy śmierci" (Dz 2,24).

Bogata liturgia Triduum Paschalnego, a jednocześnie cisza i spokój tych dni, pozwalają nam trwać na adoracji przed Panem, który do końca nas umiłował i dał nam nowe życie. Jakże pięknie ów dar wyrażają niektóre wielkanocne zwyczaje. Warto zerknąć w stronę stołu ustrojonego w biały obrus i zajrzeć do świątecznego koszyka. Nasunie się wówczas pytanie - jaki sens mają te wszystkie świąteczne znaki.

Jajko - to symbol budzącego się życia. Dzielimy się nim podczas wielkanocnego śniadania. Pięknie malowane oznacza radość, jaką przynosi ze sobą nowe życie. Legenda z X wieku głosi, że z Maria Magdalena, po zmartwychwstaniu Chrystusa znalazła w swoim domu wszystkie jajka zabarwione na kolor czerwony. Stąd wzięła się tradycja ich przyozdabiania.

Chyba w każdym domu znajdzie się za stole baranek wielkanocny - symbol samego Chrystusa, a także niewinności i łagodności. Jan Chrzciciel „Barankiem Bożym" nazywa Jezusa. Prorocy Starego Testamentu za pomocą symbolu baranka zapowiedzieli Chrystusa i Jego zbawczą Ofiarę. Krew baranka uratowała Izraelitów przed śmiercią pierworodnych, natomiast krew Baranka Bożego, przelana na krzyżu, otworzyła nam drogę do królestwa Życia. To my, synowie i córki tego królestwa mamy być „smakiem" tej ziemi, o czym przypomina sól. Ona niejako uświadamia nam, że nie wolno pozostać biernym i obojętnym wobec wydarzeń paschalnych. Cóż jeszcze zobaczymy na wielkanocnym stole? Chrzan - przypominający gorycz męki Jezusa, masło, które ma koić ból Zbawiciela, a wreszcie wspaniały symbol chleba; to w jego drobinie ukrył się Zbawiciel, by być blisko człowieka. Te wszystkie symbole otoczone są, jak piękną wstęgą, radosnym Alleluja - chwalcie Jahwe, wysławiajcie Boga! Jakże wreszcie w tej świątecznej radości nie pozdrowić wszystkich dookoła wielkanocnym powitaniem: Chrystus zmartwychwstał, Alleluja! Prawdziwie zmartwychwstał, Alleluja! I żyć tą prawdą każdego dnia, bo ci, którzy uwierzyli, otrzymali - Wszystko!

s. Beata

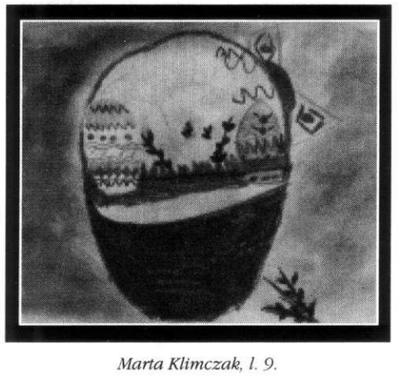

Marta Klimczak, l. 9.

Dominika Jankowska, l. 9.

Dagmara Eliks, l. 9.

TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK

godz. 18.00	MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ Przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Ołtarza Adoracji i adoracja do godz. 24.00

WIELKI PIĄTEK

godz. 6.00	Początek adoracji
godz. 9.00	Jutrznia
godz. 18.00	LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ Przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu i adoracja do godz. 24.00

WIELKA SOBOTA

godz. 6.00	Początek adoracji
godz. 9.00	Jutrznia
godz. 10.00-14.00	Co pół godziny święcenie pokarmów

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA

godz. 22.00 (sobota)	WIGILIA PASCHALNA W WIELKĄ NOC Centralna uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego Procesja rezurekcyjna

Msze św. jak w każdą niedzielę

Serdecznie zapraszamy

SPOWIEDŹ W WIELKIM TYGODNIU

Od poniedziałku do środy w godzinach od 6.30 do 8.00 i od 16.00 do 18.00

AKTUALNOŚCI

6 marca br. Pan Wacław Łukaszewicz obchodził 54 lecie swojego posługiwania w naszym kościele. Życzymy błogosławieństwa Bożego na dalsze lata pracy.

❖ ❖ ❖

Po zbezczeszczeniu krzyża przy ul. Sikorskiego, w niedzielę 26 marca w naszym kościele odprawione zostało nabożeństwo przebłagalne. Po nim z kościoła wyruszyła procesja pod krzyż, gdzie księża, siostry zakonne oraz przedstawiciele dorosłych, młodzieży i dzieci oddali cześć krzyżowi i złożyli pod nim kwiaty.

❖ ❖ ❖

8 kwietnia br. na stadionie OSiR w Trzciance odbył się mecz piłki nożnej. Na przeciw siebie stanęły drużyny ministrantów starszych z parafii św. Antoniego z Piły i z naszej parafii. Mecz ten rozegrany został w ramach Diecezjalnego Turnieju Ministrantów. Wynik meczu 2:0 dla drużyny z Trzcianki. Gratulujemy, życzymy dalszych sukcesów.

Fot. Ks. Jacek Gorzelany MS

❖ ❖ ❖

W dniach od 9-15 kwietnia br. odbywały się w naszej parafii rekolekcje wielkopostne. Prowadzili je: ks. Wojciech Bober MS - proboszcz z Mrągowa i ks. Jan Gierlak MS - dyrektor Szkoły Nowej Ewangelizacji w Mrągowie.

❖ ❖ ❖

W sobotę 15 kwietnia br. o godz. 7^{00} wyruszyła do Piły Piesza Pielgrzymka Młodzieży pod opieką ks. Artura i ks. Krzysztofa, by uczestniczyć w Diecezjalnym Czuwaniu Młodzieży.

❖ ❖ ❖

WARTO WIEDZIEĆ

Od czego uzależniona jest data Wielkiej Nocy?

Odp.: *Święta Wielkanocne są świętami „ruchomymi". Obchodzone są zawsze w niedzielę, po pierwszej wiosennej pełni księżyca.*

KRONIKA PARAFIALNA

Chrzty:

Styczeń:
Patryk Krzysztof Żmudowski
Joanna Maria Garbera
Martyna Gawron
Małgorzata Beata Ignaczak

Luty:
Justyna Agnieszka Fijak
Dariusz Andrzej Klimczak
Krystyna Koniuszy
Jakub Nowak
Michał Aleksander Machowina
Kamil Radzi
Michał Trociński
Łukasz Jan Piechota

Marzec:
Aleksandra Misztak
Natalia Kotwicka
Damian Adam Łabicki
Paweł Maciej Pachowicz
Martyna Targowska
Mateusz Janyszka
Jakub Gorczyński

Stały się dziećmi Bożymi

Śluby:

Styczeń:
Dariusz Guse i Elżbieta Grencel
Tomasz Kuna i Franciszka Adamowicz
Michał Wieloch i Małgorzata Kowalik

Luty:
Ireneusz Stepura i Agnieszka Adamska
Tadeusz Kryger i Janina Ciosek

Marzec:
Daniel Kielczyk i Sylwia Elwart
Wojciech Makucki i Anna Mniszewska

Szczęść Boże Młodym Parom

Zgony:

Styczeń:
Hieronim Kortus
Adam Konowalski
Stanisława Drozdowska
Leonarda Jurkowska
Jerzy Granops
Józef Boban
Izabela Krystyna Rejtan
Roman Majewski

Luty:
Emilia Teresa Bylewska
Jadwiga Kolenda - Parakiel
Teresa Rutkowska
Konstanty Żalejko
Mikołaj Filipowicz
Marianna Tomczak
Stanisław Mącznik
Kazimierz Samek

Marzec:
Armand Bator-Strzelecki
Agnieszka Bator-Strzelecka
Stanisław Kowalkowski
Wiktor Stanisław Górski
Wawrzyniec Krajewski
Henryk Adam Oleś
Leontyna Żukowska
Pelagia Witkowska
Bogumiła Zdzisława Cymbaluk
Ludwik Pachowicz
Zbigniew Wendzikowicz
Antoni Tadeusz Kurstak
Stefania Włodek
Maria Dymek
Jan Mikulewicz

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie

ZAPRASZAMY NA PIELGRZYMKĘ DO WŁOCH

w Roku Świętym Jubileuszowym

Termin pielgrzymki:
1-11 lipca 2000r.
Cena:
1.600 zł
Zapisy:
Dariusz Kolonista-Kujawski
tel. 216 47 43, tel. kom. 0604 94 22 59
lub
Kancelaria Parafialna
w godzinach otwarcia

BEZPŁATNY INFORMATOR
PARAFII P.W. ŚW. JANA CHRZCICIELA W TRZCIANCE

Redaguje:
Ks. Zbigniew Wal MS - (red. nacz.)
z zespołem.
Opr. graf. i skład:
Studio „DRK" Danuta Zientara
DRUK:
ARCAN s.c.
Adres redakcji:
Parafia Św. Jana Chrzciciela,
ul. Żeromskiego 39,
64-980 Trzcianka, tel. (0 67) 216-20-44

Redakcja zaprasza
do współredagowania naszego informatora.
Zastrzega sobie prawo wyboru
i skracania artykułów.

ŚWIĄTEŁKO dla DZIECI

Drogie Dzieci,
Jezus żyje! Alleluja!
Z okazji Świąt Zmartwychwstania Pańskiego
życzymy Wam wielu pięknych,
pełnych dobra i miłości dni.

Redakcja

Wielkanocny konkurs!

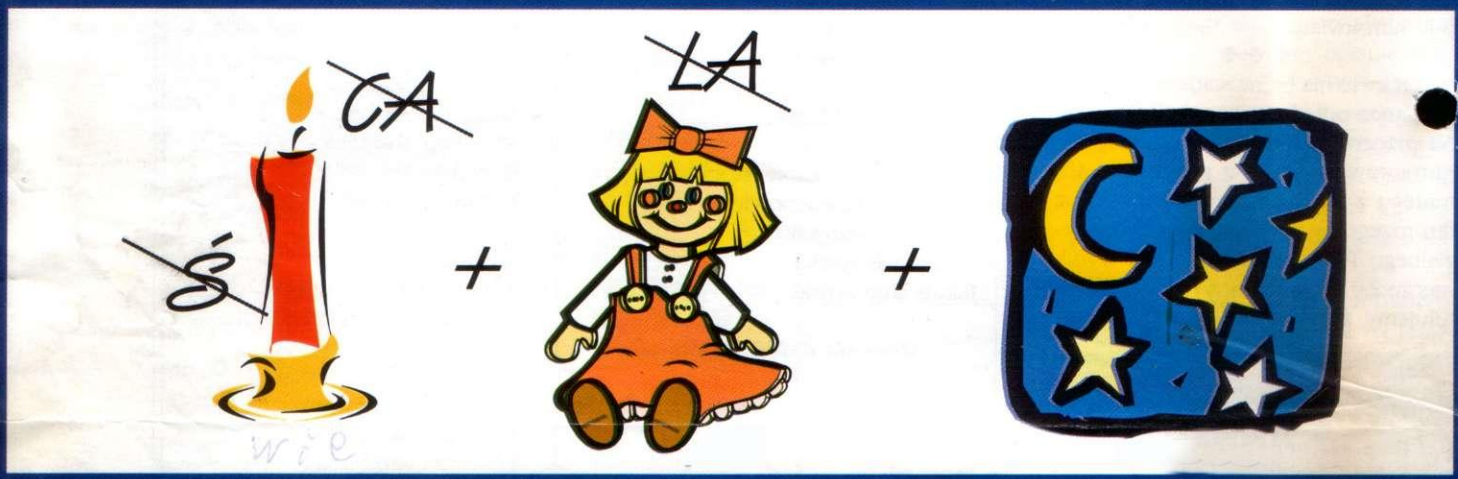

POZIOMO:

1. Przebywali w nim Adam i Ewa.
2. Jest nim Jezus w koronie cierniowej.
3. Góra, na której został ukrzyżowany Pan Jezus.
4. Dzień, w którym Pan Jezus umarł na krzyżu.
5. Rozmowa z Bogiem.
6. Imię jednego z Apostołów.
7. Jest nim Bóg dla wszystkich ludzi.
8. Miejsce, przy którym kapłan odprawia Mszę Św.

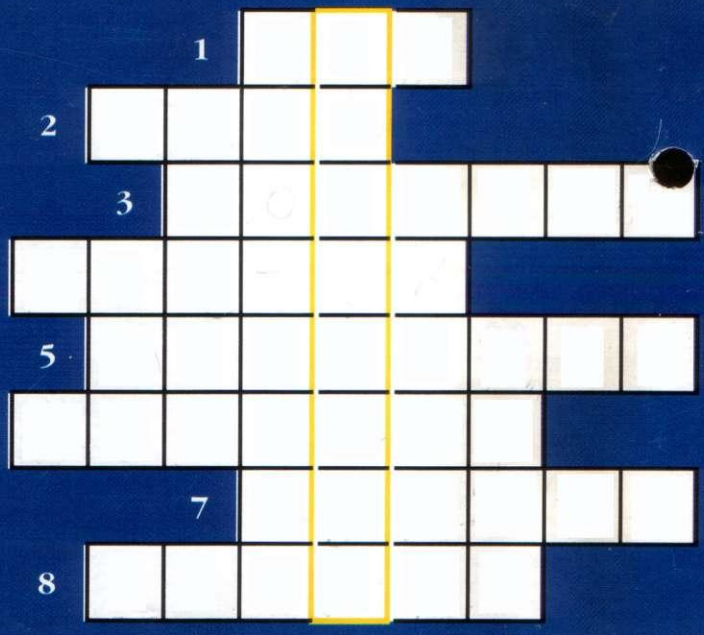

Rozwiązania prosimy przynosić w niedzielę 30 kwietnia na Mszę Św. o godz. 11.00. Spośród prawidłowych odpowiedzi zostaną rozlosowane nagrody.

UWAGA!
Wszystkie dzieci z klas I-VI zapraszamy na adorację i spotkanie z Jezusem w Wielki Piątek i Wielką Sobotę (21. I 22.04.) o godz. 15.00.